

af ægproducenters salg af æg fra stalddør til forbruger?

Hvorledes vil bestemmelsen blive anvendt?

Svar:

Der henvises til svar på spørgsmål 3.

Spørgsmål 7:

Er der i de enkelte fællesmarkedslande eller for fællesmarkedet som helhed fastsat særlige bestemmelser for stalddørssalg af æg og fjerkræ?

Svar:

I henhold til artikel 2, nr. 3, i rådsforordning nr. 1619/68 af 15. oktober 1968 gælder forordningens bestemmelser ikke for æg, der afhændes af producenten direkte til den endelige forbruger til dennes eget forbrug, jfr. ovenfor i svaret på spørgsmål 3. Denne undtagelse omfatter kun vedkommende producents egne æg, og disse æg må ikke sorteres i kvalitets- og vægtklasser, medmindre producenten råder over et godkendt pakkeri, og heller ikke pakkes og mærkes efter de regler, der gælder for pakkerier. De nærmere regler om producentsalget er herefter overladt til de enkelte landes nationale bestemmelser. Bortset fra Holland har landbrugsministeriet ikke oplysninger om nationale bestemmelser i medlemslandene angående stalddørssalg af æg og fjerkræ. Holland har efter det oplyste begrænset den i de fælles regler indeholdte adgang for producenterne til salg af egne æg direkte til forbrugerne ved at undtage salg til butikker, hospitaler, kantiner o. lign. herfra. Endvidere er der i de hollandske bestemmelser fastsat visse minimumskrav til kvaliteten af disse æg.

Spørgsmål 8:

Medfører de i EF-landene gældende bestemmelser for salg af æg, at der er tale om en tilsvarende langsommelig ekspeditions-gang, inden æggene når fra producenten til den endelige forbruger, som den danske autorisationsordning er årsag til?

Svar:

Som nævnt i svaret på spørgsmål 3 er det i rådsforordning nr. 1619/68 af 15. oktober 1968 principielt foreskrevet, at ægproducenterne skal levere deres æg til godkendte pakkerier. Ifølge præambelen til denne for-

ordning tilsigter bestemmelserne at bidrage til en forbedring af kvaliteten og herigennem til at lette afsætningen af æg. Den tilstræbte kvalitetsforbedring søges opnået gennem udførlige regler om sortering i kvalitets- og vægtklasser, opbevaring og transport, pakning og mærkning, samt gennem hyppig indsamling af æggene. Forbrugere, der ønsker særlig friske æg, har adgang til at købe æg, der er mærket „Ekstra“.

Det er min opfattelse, at de gældende danske bestemmelser om forhandling af æg, der i hovedtræk svarer til Fællesskabernes, har bidraget til en forbedring af ægkvaliteten, samt at ægbranchen har gjort et betydeligt arbejde for at bringe friske æg af god kvalitet på markedet, bl. a. gennem bedre organisation af indsamlingen af æggene og anvendelse af isolerede vogne til transporten.

En gennemførelse her i landet af Fællesskabernes handelsnormer for æg ventes ikke at medføre nogen nedsættelse af omsætnings-hastigheden.

Spørgsmål 9:

Har lovforslaget været drøftet med eventuelle interesserede organisationer? I bekræftende fald bedes oplyst, hvilke organisationer det har været drøftet med.

Svar:

Lovforslaget har været drøftet med Landbrugsrådet, De samvirkende danske Husmandsforeninger, De samvirkende danske Landboforeninger samt Ægekspert-Udvalget.

Spørgsmål 10:

Til uddybning af ministerens svar på spørgsmål nr. 3 stilles følgende spørgsmål:

- a. Hvilke nationale danske bestemmelser vil den omhandlede forordning kunne suppleres med?
- b. Hvilke begrænsninger i det frie salg af æg påtænker ministeren at fastsætte?

Svar:

ad a.

De fælles bestemmelser om handelsnormer for æg vil kunne suppleres med nationale danske bestemmelser angående ægproducenters salg af æg på produktionsstedet, på offentlige markeder og ved omførsel, idet